Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
NIILO JÄÄSKINEN IŠVADA,
pateikta 2015 m. liepos 16 d.[1]

Byla C-617/13 P

Repsol Lubricantes y Especialidades, SA (buvusi Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA),
Repsol Petróleo, SA,
Repsol, SA
prieš

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas — Karteliai — Ispanijos kelių bitumo rinka — „Iki tol nežinomų faktų“ sąvoka, kaip ji suprantama pagal Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą 23 punkto paskutinę pastraipą“

I – Įžanga

1. Apeliaciniu skundu *Repsol Lubricantes y Especialidades, SA*, *Repsol Petróleo, SA* ir *Repsol SA* (toliau – *Repsol* ir kt.) prašo Teisingumo Teismo panaikinti Sprendimą *Repsol Lubricantes y Especialidades ir kt. / Komisija* (T-496/07, toliau – skundžiamas sprendimas)[2], kuriuo Bendrasis Teismas atmetė ieškinį dėl Komisijos sprendimo C(2007) 4441 *final*[3] (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo ir subsidiaraus reikalavimo sumažinti joms skirtą baudą[4].

2. Teisingumo Teismo prašymu šioje išvadoje bus analizuojamas tik antras apeliacinio skundo pagrindas, kuriuo iš esmės keliamas 2002 m. redakcijos Komisijos pranešimo apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju[5] (toliau – 2002 m. Pranešimas dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo) aiškinimo klausimas.

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — EU:T:2013:464

3 — 2007 m. spalio 3 d. Sprendimas dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį (byla COMP/38.710 – Bitumas (Ispanija)).

4 — Dėl visa ko primenu, kad ši byla yra viena iš grupės apeliacinių bylų, nagrinėjamų Teisingumo Teisme dėl Bendrojo Teismo sprendimų, susijusių su ginčijamu sprendimu. Vienoje iš tų bylų – C-603/13 P, *Galp Energía España ir kt.* – pateiksiu savo išvadą 2015 m. liepos 16 d.

5 — Komisijos pranešimas apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155).

II – **Teisinis pagrindas**

3. 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo B dalies „Baudos sumažinimas“ 23 punkte numatyta:

„Administracinių procedūrų pabaigoje, priimdama galutinį sprendimą, Komisija nustato:

a) ar įmonės pateikti įrodymai turi ženklią papildomąją vertę Komisijos tuo metu jau turimų įrodymų atžvilgiu;

b) <...> baudos <...> įmonei <...> sumažinimo dydį <...>

Siekdama nustatyti sumažinimo dydį šiuose diapazonuose, Komisija atsižvelgia į laiką, kuomet buvo pateikti įrodymai, atitinkantys 21 dalies sąlygas, ir į jų papildomąją vertę. Ji taip pat gali atsižvelgti į tai, ar įmonė, įteikusi paraišką, bendradarbiavo nuosekliai ir be išlygų.

Be to, jeigu įmonė pateikia įrodymus apie Komisijai iki tol nežinomus faktus, kurie tiesiogiai susiję su įtariamo kartelio veiklos pavojingumu ar trukme, Komisija neatsižvelgia į šiuos elementus nustatydama baudos dydį įmonei, pateikusiai šiuos įrodymus.“

III – **Ginčo aplinkybės**

4. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamo sprendimo, į kurį daroma nuoroda, 1–91 punktuose.

5. Kiek tai būtina, pakanka priminti, kad 2002 m. birželio 20 d. *British Petroleum* (toliau – BP) pateikė prašymą atleisti nuo baudos pagal 2002 m. Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo, susijusį su visais SESV 101 straipsniui prieštaraujančiais susitarimais Ispanijos penetracijos bitumo rinkoje[6]. 2004 m. kovo 31 d. *Repsol* ir kt. pateikė prašymą sumažinti baudą pagal tą patį pranešimą.

6. 2007 m. spalio 3 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą. Komisija pripažino *BP* teisę į atleidimą nuo baudos, kuri paprastai turėtų būti jai paskirta konstatavus, kad ji atitinka 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 11 punkte nurodytas sąlygas[7]. Kalbant apie *Repsol* ir kt. prašymą, pažymėtina, kad Komisija taikė baudos, kuri paprastai turėtų būti jai paskirta, sumažinimą 40 %[8]. Taigi *Repsol* ir kt. buvo pripažintos bendrai ir solidariai atsakingomis už 80 496 000 EUR baudos sumokėjimą.

7. 2007 m. gruodžio 18–20 d. Pirmosios instancijos teisme pareikštu ieškiniu *Repsol* ir kt. ginčijo ginčijamo sprendimo turinį ir reikalavo jį iš dalies arba visą panaikinti. Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus aštuonis pagrindus, pateiktus reikalavimams dėl panaikinimo ir pakeitimo pagrįsti.

6 — Be *BP*, kitos dalyvaujančios šalys buvo įmonės *Productos Asfalticos, SA*, *Nynäs Petroleo SA* ir *Galp Energía España SA*.

7 — Šios sąlygos yra susijusios su bendradarbiavimu su Komisija, dalyvavimo darant pažeidimą nutraukimu ir priemonių, kuriomis siekiama priversti kitas įmones dalyvauti darant pažeidimą, nebuvimu (ginčijamo sprendimo 573 konstatuojamoji dalis).

8 — Žr. ginčijamo sprendimo 580 konstatuojamąją dalį.

IV – **Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai**

8. 2013 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo kanceliarija gavo pareiškimą, kuriuo *Repsol* ir kt. pareiškė apeliacinį skundą, kuriuo šios bendrovės prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir ginčijamą sprendimą, sumažinti baudos dydį, pripažinti proceso Bendrajame Teisme pernelyg ilgą ir nepagrįstą pobūdį ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Repsol* ir kt. visas bylinėjimosi išlaidas.

9. Teisingumo Teisme šalys pareiškė savo poziciją raštu ir buvo išklausytos 2015 m. balandžio 15 d. įvykusiame posėdyje.

V – **Dėl antrojo pagrindo**

A – *Šalių argumentai*

10. Antruoju apeliacinio skundo pagrindu *Repsol* ir kt. kaltina Bendrąjį Teismą tuo, kad skundžiamo sprendimo 339–349 punktuose jis padarė teisės klaidą, patvirtinęs Komisijos pateiktą sąvokos „iki tol nežinomi faktai“, kaip ji suprantama pagal 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinę pastraipą, aiškinimą ir tai, kaip Komisija taikė šią sąvoką. Tačiau minėtame punkte buvo nurodytas ne paprastas fizinis dokumentų turėjimas, bet buvo reikalaujama atsižvelgti į kitokį kriterijų, kurį *Repsol* ir kt. laiko „kognityvumo kriterijumi“.

11. *Repsol* ir kt. pažymi, kad būtent jų papasakotos aplinkybės leido Komisijai sužinoti tikrąją kartelio trukmę, t. y. kad jis veikė ne iki 1998 m., kaip apie tai Komisijai pranešė *BP*, bet iki 2002 m. Todėl *Repsol* ir kt. neturėtų būti paskirta bauda už laikotarpį nuo 1998 iki 2002 m.

12. Be to, skundžiamo sprendimo motyvai yra neaiškūs, atsižvelgiant į *Repsol* ir kt. pirmojoje instancijoje pateiktus teisinius argumentus. Skundžiamo sprendimo 343 punktas, kuriame pagrindžiamas 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto netaikymas, neatitinka *Repsol* ir kt. argumentų, kad *Repsol* ir kt. ne tik kad prašyme atleisti nuo baudos pateikė dokumentus, įrodančius tikrąją kartelio trukmę, bet ir kad jų papasakotos faktinės aplinkybės leido Komisijai išsiaiškinti, kad *BP* nepasakė tiesos apie kartelio trukmę.

13. Komisija tvirtina, kad šis pagrindas yra nepriimtinas. Iš tiesų atsižvelgiant į *Repsol* ir kt. argumentą pirmojoje instancijoje (ieškinio 3.3 skirsnis)[9] jos niekada neteigė, kad bauda joms turi būti sumažinta taikant „kognityvumo“ kriterijų.

14. Komisija mano, kad šis pagrindas bet kuriuo atveju yra nepagrįstas. Ji primena, jog Bendrojo Teismo išvada, kad Komisija jau kuris laikas buvo informuota apie kartelio buvimą, yra faktinė išvada, priskiriama Bendrojo Teismo vertinimo įgaliojimams[10]. Galiausiai ji pažymi, kad, atsižvelgiant į 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 7 punktą, bauda gali būti sumažinama tik toms įmonėms, kurios pateikia Komisijai įrodymų, suteikiančių papildomą vertę jos jau turimai informacijai. Be to, *Repsol* ir kt. nurodytą kriterijų sunku ar gal net neįmanoma taikyti.

B – *Dėl antrojo pagrindo priimtinumo*

15. Atsižvelgiant į Komisijos teiginius, kad antrasis apeliacinio skundo pagrindas yra naujas pagrindas, pirmiausia reikia priimti sprendimą dėl šio pagrindo priimtinumo.

9 — Šiame punkte nurodyta tariama „akivaizdi vertinimo klaida arba – subsidiariai – teisėtų lūkesčių, proporcingumo ir vienodo požiūrio bendrųjų principų pažeidimas, nustatant baudos sumažinimo procentinį dydį pagal Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir baudų sumažinimo“.

10 — Nutartis *Otis Luxembourg ir kt. / Komisija* (C-494/11 P, EU:C:2012:356, 88 punktas).

16. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, jog iš Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio darytina išvada, kad apeliacinio skundo pagrindai turi būti grindžiami argumentais, susijusiais su procesu Bendrajame Teisme. Be to, pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 170 straipsnio 1 dalį šalis negali pakeisti ginčo dalyko, pirmą kartą Teisingumo Teisme nurodydama pagrindą, kurį ji galėjo pateikti Bendrajame Teisme, tačiau kurio nepateikė, nes tai reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas. Taigi apeliacinio skundo stadijoje toks apeliacinio skundo pagrindas turi būti pripažintas nepriimtinu [11].

17. Kalbant apie ieškinį pirmojoje instancijoje, reikia pažymėti, kad jo 3.3.1 skirsnis pavadintas „Akivaizdi sumažinimo procentine dalimi dėl bendradarbiavimo su Komisija pagal Pranešimą dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo vertinimo klaida“. Iš tame pat skirsnyje esančio ieškinio 147 punkto matyti, jog tam, kad būtų sumažinta bauda, *Repsol* ir kt., pažymėjusios, kad buvo antroji įmonė, pateikusi prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, aiškiai nurodė 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punktą, priekaištaudama Komisijai, kad ši neatsižvelgė į papildomą pateiktos informacijos vertę ir prašymo atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikimo datą.

18. Be to, iš ieškinio 150–157 punktų matyti, kad šiuo klausimu buvo diskutuojama iš esmės pirmojoje instancijoje, nors jis ir nebuvo aptariamas kaip „kognityvumo“ kriterijus. Taigi būtent ieškinio pirmojoje instancijoje 156 punkte ginčijamas sprendimas buvo aiškiai kritikuojamas dėl to, kad jame nebuvo taikomas 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punktas. Be to, minėto ieškinio 157 punkte *Repsol* ir kt. tvirtino pateikusios informaciją, leidusią aiškinti Komisijos nurodytus dokumentus ir sužinoti apie 1998–2002 m. susiklosčiusias faktines aplinkybes.

19. Kalbant apie skundžiamą sprendimą, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 339–349 punktuose pareiškė savo poziciją dėl ginčijamo Komisijos atsisakymo taikyti *Repsol* ir kt. 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinę pastraipą, remiantis tuo, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 592 konstatuojamojoje dalyje, Komisija, dar prieš 2004 m. kovo 31 d. gaudama *Repsol* pareiškimą – jis buvo pridėtas prie jos prašymo pagal minėtą 2002 m. pranešimą – jau turėjo reikšmingą informaciją, esančią to paties laikotarpio dokumentuose, gautuose atliekant 2002 m. spalio 1 ir 2 d. patikras. Būtent iš skundžiamo sprendimo 343 punkto matyti, jog „ieškovės nepagrįstai tvirtina, kad tai *Repsol* savo prašyme pagal 2002 m. pranešimą pateikė informacijos, leidusios Komisijai sužinoti, kad kartelis veikė 1998–2002 m.“.

20. Atsižvelgdamas į visus pateiktus svarstymus manau, kad šis pagrindas yra priimtinas.

C – Dėl kriterijų, kuriais remdamasi Komisija taikė 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinę pastraipą

1. Bendrosios pastabos dėl 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinės pastraipos

21. Antruoju pagrindu *Repsol* ir kt. kaltina Bendrąjį Teismą padarius teisės klaidą, kuri paveikė 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo aiškinimą.

22. Trumpai primenu, kad atleidimo nuo baudų programomis siekiama, kad pažeidimo vykdytojai prisipažintų padarę pažeidimą, kad jis būtų skubiai ir visiškai nutrauktas. Šis spartus ir patikimas išaiškinimas atitinka bendrąjį rinkų interesą ir nuo kartelių nukentėjusių asmenų individualių interesų apsaugą [12].

11 — Sprendimas *Elf Aquitaine / Komisija* (C-521/09 P, EU:C:2011:620, 35 punktas).

12 — Y. Chaput „Philosophie des programmes de clémence et de transaction“, iš „Clémence et transaction en matière de concurrence – Actes du colloque du 19 janvier 2005“, p. 5, pateikiama CREDA interneto svetainėje (www.creda.ccip.fr).

23. Šiuo tikslu ir siekdama skaidrumo Komisija yra priėmusi gaires, kuriose nurodo, kuo remdamasi atsižvelgs į vieną ar kitą pažeidimo aplinkybę ir padarinius, kurie gali paveikti baudos dydį. Tad tai yra rekomendacinio pobūdžio elgesio taisyklė, kurios institucija turi laikytis savo praktikoje ir nuo kurios ypatingu atveju gali nukrypti, jeigu nurodo priežastis, suderinamas su vienodo požiūrio principu [13].

24. Dėl 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad šio pranešimo logika yra skatinti neteisėtuose karteliuose dalyvaujančias įmones bendradarbiauti su Komisija, kai ši kovoja su karteliais. Todėl 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutine pastraipa siekiama atsilyginti įmonei, net jei ji nebuvo pirmoji, pateikusi su nagrinėjamu karteliu susijusį prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, jei įmonės pateikti įrodymai susiję su aplinkybėmis, kurios sudaro galimybę Komisijai pakeisti tuo metu jos jau parengtą kartelio pavojingumo ar trukmės vertinimą [14].

25. Atsižvelgiant į tokias pranešimų ypatybes ir jeigu atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo procedūra yra išimtinio pobūdžio, palyginti su Sąjungos teisės nuostatomis, kuriomis draudžiami antikonkurenciniai karteliai, pagal teisinio saugumo principą 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo nuostatas reikia aiškinti siaurai.

2. Dėl sąvokos „iki tol nežinomi faktai“

26. Primenu, kad 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinėje pastraipoje minimi įrodymai „apie Komisijai iki tol nežinomus faktus“. Šioje byloje kilusios diskusijos rodo, kad šio punkto formuluotė gali suteikti pagrindą pateikti du skirtingus aiškinimo variantus.

27. Pagal pažodinį aiškinimą turimas omenyje Komisijos *nežinojimas* apie reikšmingus faktus; atrodo, kad ta pati išvada darytina iš kitų kalbinių versijų [15].

28. Pagal antrąjį aiškinimo variantą, kuriam esu linkęs teikti pirmenybę, šioje frazėje galima įžvelgti objektyvų kriterijų, taikytiną įrodymų *pateikimui* ar *perdavimui* Komisijai, taip leidžiant atskirti įrodymus, susijusius su naujais faktais, nuo įrodymų, kuriuos Komisija jau turi [16]. Mano nuomone, šis antrasis aiškinimo variantas labiau atitinka 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto dvi pirmas pastraipas, susijusias su įrodymų turėjimu kaip kriterijumi, apibrėžiančiu papildomą vertę, neminint Komisijos žinojimo.

29. Pagal teismo praktiką iš 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto teksto matyti, kad jame numatytas dalinis atleidimas nuo baudos taikomas, kai įvykdomos dvi sąlygos, t. y., *pirma*, nagrinėjama įmonė pirmoji pateikia įrodymų apie iki tol Komisijai nežinomas faktines aplinkybes, *antra*, šios faktinės aplinkybės, turinčios tiesioginį poveikį įtariamo kartelio pavojingumui ar trukmei, suteikia Komisijai galimybę padaryti naujas išvadas dėl pažeidimo. Teisingumo Teismas yra konkrečiai pažymėjęs, kad frazė „Komisijai <...> nežinomi faktai“, siejama su pirmąja sąlyga, yra aiški, ir galima pripažinti pagrįstu siaurą 2002 m. pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo

13 — Sprendimas *Archer Daniels Midland ir Archer Daniels Midland Ingredients / Komisija* (C-397/03 P, EU:C:2006:328, 91 punktas) ir Sprendimas *Chalkor / Komisija* (C-386/10 P, EU:C:2011:815, 59 ir 60 punktai).

14 — Sprendimas *Transcatab / Komisija* (T-39/06, EU:T:2011:562, 378–382 punktai).

15 — Versija anglų k.: „In addition, if an undertaking provides evidence relating to facts previously unknown to the Commission <…>“; versija vokiečių k.: „Falls ein Unternehmen Beweismittel für einen Sachverhalt vorlegt, von denen die Kommission zuvor keine Kenntnis hatte <…>“.

16 — Mano pateikiamas 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ir jų sumažinimo 23 punkto paskutinės pastraipos aiškinimas grindžiamas bendrai pripažįstamu skirtumu tarp juridinio fakto, kurį reikia įrodyti (*Beweistatsache*), ir naudojamos įrodinėjimo priemonės (*Beweismittel*).

23 punkto b papunkčio paskutinės pastraipos aiškinimą, pagal kurį ši nuostata taikoma tik tuo atveju, kai kartelyje dalyvavusi bendrovė pateikia Komisijai naujos informacijos apie pažeidimo sunkumą ar trukmę, ir netaikoma tais atvejais, kai bendrovė pateikia informacijos, kuri tik sustiprina jau turimus pažeidimo įrodymus [17].

30. Šis aiškinimas grindžiamas tuo, kad atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programos veiksmingumas sumažėtų, jei įmonės nebūtų skatinamos pirmos pateikti Komisijai informacijos apie kartelį [18].

31. Apskritai ši byla skatina apmąstyti minėtos teismo praktikos aprėptį. Iš tiesų atvejis, galintis paskatinti taikyti 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 23 punkto paskutinę pastraipą, kuris dar nebuvo numatytas teismų praktikoje, manau, yra tas, kai antrasis informatorius pateikia įrodymų, leidžiančių Komisijai „atkoduoti“ informaciją, kurią ji jau turi, tačiau kurios nepanaudojo neturėdama vėliau pateiktos „raktinės“ informacijos. Tokia galimybė reiškia ne įrodymų „sustiprinimą“, o naujo įrodymo „pateikimą“.

32. Tačiau šioje byloje turiu pripažinti, kad vadinamasis „kognityvumo“ kriterijus, kurį palaikė *Repsol* ir kt., neturi reikšmės, nes jis nėra tinkamas pagal analizę, grindžiamą „paprasta teisine logika“ [19], kuri taikoma atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo mechanizmui, kylančiam iš Komisijos pranešimo.

33. Iš tiesų, atsižvelgiant į paprastą teisinę logiką, neginčijama, kad Komisija, kaip institucija, kitaip tariant kaip kolegialus organas, neturi žmogui prilygstančio gebėjimo žinoti ir gali šį gebėjimą turėti tik metaforiškai [20].

34. Be to, klasikinės taisyklės, susijusios su faktinių aplinkybių ar informacijos pateikimo sukeliamais teisiniais padariniais, yra grindžiamos prielaida, kad pateikto dokumento turėjimas prilygsta jo turinio žinojimui [21]. Jei būtų kitaip, dauguma civilinės, administracinės ar procesinio pobūdžio teisės nuostatų netektų savo veiksmingumo.

35. Mano supratimu, tokia logika *mutatis mutandis* taikytina 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 23 punkto paskutinei pastraipai. Taigi Komisija žino faktus, kurių įrodymų ji turi, nesvarbu, ar jos atstovai, pareigūnai ar tarnybos ištyrė ir išanalizavo šiuos įrodymus, ar ne. Šiuo atžvilgiu pažymiu, kad pagal 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 23 punkto antrą pastraipą „Komisija atsižvelgia į laiką, *kuomet buvo pateikti įrodymai*“ [22].

36. Laikantis kitokio požiūrio kiltų ne tik neįveikiamų įrodinėjimo sunkumų, bet ir atsirastų įmonėms, pateikusioms prašymus pagal atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo programą, nepriimtinas teisinis nesaugumas.

37. Įsivaizduokime, kad dvi įmonės A ir B nusiunčia Komisijai vienodos vertės dokumentus ir šį išsiuntimą skiria vienas mėnuo. Prašymus patikima nagrinėti dviem Komisijos kompetentingos tarnybos pareigūnams. Tačiau pareigūnas AA, atsakingas už A įmonės prašymo, kuris buvo gautas pirmiau, nagrinėjimą, yra žinomas kaip kruopštus ir lėtas darbuotojas. Galiausiai pareigūnas BB, atsakingas už B

17 — Sprendimas *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija* (C-227/14 P, EU:C:2015:258, 79 punktas) ir dar šiuo klausimu Nutartis *Kuwait Petroleum ir kt. / Komisija* (C-581/12 P, EU:C:2013:772, 19 punktas).

18 — Šiuo klausimu Sprendimas *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija* (EU:C:2015:258, 84 punktas) ir Nutartis *Kuwait Petroleum ir kt. / Komisija* (C-581/12 P, EU:C:2013:772, 20 punktas).

19 — Šiuo atveju turiu omenyje įvairius dėl savo akivaizdumo konceptualiai neapibrėžtus atvejus, sudarančius mūsų teisinės kultūros sampratos pagrindą.

20 — Taigi žinojimą arba nežinojimą apie aplinkybę Komisijoje galima nustatyti tik sužinojus vienam iš jos atstovų ar pareigūnų. Vadinamasis „kognityvumo“ kriterijus, kurį siūlė *Repsol* ir kt., reikštų, kad reikia nustatyti žmones, kurių žinojimo pakanka, siekiant nustatyti institucijos žinojimą.

21 — Paprastai tinkamu pranešimu laikomas asmeniškas ir patikimas įteikimas, pavyzdžiui, registruotu laišku su gavimo patvirtinimu. Gavėjas negali teigti, kad gavo laišką, tačiau nesusipažino su jo turiniu, nes jo neatplėšė.

22 — Išskirta mano.

įmonės prašymo nagrinėjimą, pirmasis padarys išvadą, kad antrajame prašyme yra pateikta atleidimą nuo baudos pateisinančių įrodymų [23]. Pareigūnas AA pateikia tokią pat išvadą dėl A įmonės savaite vėliau. Tokiu atveju taikant vadinamąjį „kognityvumo“ kriterijų A įmonė prarastų galimybę būti atleista nuo baudos. Tačiau, mano nuomone, tai rodo, kad toks kriterijus neatitinka Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo tikslų ir teisinio saugumo principo.

38. Atsižvelgiant į visus pateiktus svarstymus, žinojimą reikia nustatyti atsižvelgiant į įrodymus, kuriuos Komisija jau turi tuo metu, kai pateikiamas antrasis prašymas atleisti nuo baudos ar ją sumažinti. Taigi pagrindinė 2002 m. Pranešimo dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo 23 punkto paskutinės pastraipos funkcija yra nustatyti Komisijai pateiktos informacijos ar įrodymų seką ir tvarką [24].

3. Dėl Bendrojo Teismo motyvų skundžiamame sprendime

39. Skundžiamo sprendimo 339–349 punktuose Bendrasis Teismas rėmėsi dviem pagrindinėmis aplinkybėmis. Pirmiausia jis nurodė ginčijamo sprendimo 592 konstatuojamąją dalį, kurios turinys nebuvo ginčijamas ir iš kurios matyti, kad Komisija turėjo dokumentų, įrodančių kartelio trukmę nuo 1998 iki 2002 m. Taigi Bendrasis Teismas pripažino nustatytu faktu tai, kad ginčijamo sprendimo 592 konstatuojamosios dalies, kurioje daroma nuoroda į kitas 38 konstatuojamąsias dalis, pakako *Repsol* ir kt. kaltinimams paneigti. Antra, kadangi, Bendrojo Teismo nuomone, šis faktas buvo įrodytas, jis vertino *Repsol* nurodytų faktų, susijusių su nagrinėjamu laikotarpiu, papildomą naudą ir padarė išvadą, kad jų negalima laikyti suteikiančiais išimtinę papildomą naudą jų bendradarbiavimui.

40. Šiuo atžvilgiu primenu, jog byloje *LG Display ir LG Display Taiwan / Komisija* Teisingumo Teismas pripažino, kad „iš skundžiamo sprendimo <...> matyti, kad Bendrasis Teismas, savarankiškai vertindamas faktines aplinkybes, jų neiškraipė ir teigė, kad „apeliantėms darant 2006 m. liepos 20 d. pareiškimą *Komisija iš <...> pateiktų duomenų jau žinojo*, jog kai kurių kartelio dalyvių dvišaliai kontaktai buvo tęsiami ir 2005 m.“. Ši išvada leido Teisingumo Teismui patvirtinti Bendrojo Teismo sprendimą [25].

41. Aišku, skundžiamo sprendimo 341 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, „kaip pažymėta ginčijamo sprendimo 592 konstatuojamojoje dalyje, *Komisija* dar prieš gaudama 2004 m. kovo 31 d. *Repsol* pareiškimą <...> *jau turėjo* reikšmingą informaciją <...>“. Taigi Bendrojo Teismo nagrinėjimas tikrai gali atrodyti lakoniškas ir net galima būtų teigti, kad Bendrasis Teismas nepatikrino, ar šioje byloje įrodymų turėjimas prilygo jų turinio žinojimui.

42. Vis dėlto, atsižvelgdamas į vadinamojo „kognityvumo“ kriterijaus nereikšmingumą, laikausi nuomonės, kad šiomis aplinkybėmis įrodymų turėjimas prilygsta jų turinio žinojimui. Nepaisant to, ar tokį Bendrojo Teismo motyvavimą reikia laikyti faktinių aplinkybių konstatavimu, ar faktinių aplinkybių teisiniu kvalifikavimu, atsižvelgdamas į „kognityvumo“ kriterijaus nereikšmingumą, turiu atmesti *Repsol* ir kt. kritiką.

43. Šiomis aplinkybėmis pateikiant antrąjį apeliacinio skundo pagrindą nurodytose skundžiamo sprendimo dalyse nepadaryta jokia teisės klaida, todėl šį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

23 — Patikslinu, kad 2002 m. Pranešime dėl atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo apibrėžiamos sąlygos, kuriomis per Komisijos atliekamą kartelio tyrimą su ja bendradarbiaujančios įmonės gali būti atleidžiamos nuo baudų arba bauda, kurią jos kitaip turėtų sumokėti, gali būti sumažinama. Jeigu dėl to paties pažeidimo gaunami keli prašymai atleisti nuo baudų ar jas sumažinti, pirmasis prašymas laikomas prašymu atleisti nuo baudos, o paskesni – prašymais sumažinti baudą, nebent pirmasis prašymas būtų atmestas. Šioje byloje *Repsol* ir kt. buvo laikomos prašiusiomis sumažinti paskirtos baudos dydį.

24 — Kaip matyti iš Sprendimo *Solvay / Komisija* (C-110/10 P, EU:C:2011:687), būna atvejų, kai Komisija praranda įrodymų dalį, tačiau šioje byloje taip nėra.

25 — EU:C:2015:258, 80 punktas.

VI – **Išvada**

44. Dėl šių priežasčių, nedarydamas poveikio kitų apeliacinio skundo pagrindų nagrinėjimui, siūlau Teisingumo Teismui atmesti antrąjį apeliacinio skundo pagrindą ir atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.